

מפעל עולמי להצלת הדת

על ידי שנקיים ברית הערבות ומצות התוכחה בכל העולם כולו

גליון # 19

חברה מזכי הרבים העולמי לקיום היהדות

חודש ניסן תשס"א

בו יבוארו עניני ברית הערבות שקיבלנו והתחייבנו במצוות ה' "בְּהָרָה סִינִי" להיות ערב על כל איש ואיש מבני ישראל, וכל אחד ואחד נענש מכוח חיוב הערבות כמו שכתוב (ויקרא כו, לז), "וְכָשְׁלוּ אִישׁ בְּאָחִיו" וכמבואר ברש"י שם: ומדרשו "וכשלו איש באחיו" זה נכשל בעונו של זה, שכל ישראל ערביין זה לזה, (ועיין סנהדרין דף כ"ז:).

על ידי ברית הערבות ומצות התוכחה נבנה בית המקדש

שַׁעַר הָעֵרְבוּת

וראה מה שכתב הלוחם הגדול מורנו רבי חיים סופר זצ"ל בספרו הבהיר שערי חיים (דף ו:.) וזה לשונו:

אוי מיום הדין ואוי מיום התוכחה בבוא עת מועד לכל חי, וכי יפקוד ה' על מעשי אנוש ועל פעולות אדם שיחפש וימצא כתוב:

צדיק זה חלל שבת, חסיד זה עבר על נדה, ירא אלקים זה עבר על נבלה וטרפה ושעטנו, קדוש זה עבר על אשת איש, וישתוממו כל אנשי אמונה וישאלו הלוא הצור תמים פעלו, ויענהו ה' בסערה: הלוא היה בכחך למחות באיש פלוני אלמוני רשע, מדוע לא זכרת אותו ולא פקדת עליו אשמו וכו', עד כאן לשונו. הרי שבאם אין מוחים העוון תלוי בו ומחשיבין לו בבית דין של מעלה כאילו עשאו. והוא מטעם חיוב הערבות.

כל שהשפעתו יותר מרובה מחשיבין לו יותר עוונות

וכן כל מה שהשפעתו יותר מרובה מפני שהוא צדיק גדול ויש יותר בידו למחות ולא מיחה מחשיבין לו יותר עוונות, והיינו כפי מה שהיה בידו למחות, אך נשאלת השאלה מה הגדר של בידם למחות. אם כהיום שקיימת אפשרות להגיע לכל העולם בכל מיני אמצעים כגון על ידי עתונים, כלי תקשורת, קול קוראים קונטרסים שמסבירים לכאורה כפי שנהוג בזמנינו לפרסם כל מיני מוצרים וביזנעס, והנסיון מראה שזה מועיל ומביא תועלת רבה אם כן גם כשקיימת אפשרות להגיע על ידי הדואר קול קוראים עם הסברים בעניני הערבות שכר ועונש וכל עניני יהדות ולהוכיחו על עבירות של יסודי הדת כגון שמירת שבת, תפילין, מזוזה, מקוה טהרה, כשרות ועוד, כדי לקיים בזה מצוות מחאה (והתועלת בכך

שרבים מבני ישראל יחזרו למקור מוצאם אם ירצה השם, כמו שכתב החפץ חיים זצ"ל בספרו נדחי ישראל בהקדמה), אם כן כל זמן שאין אנו מקיימים יום יום מצות מחאה בדרך זו הרי אנו נתפסים בעוונם ונכללים בכל שיש בידם למחות ואינו מוחה הוא נתפס בעוון אלו כיון שאפשר לו למחות בהם כלשון הרמב"ם הנזכר לעיל.

הרי שהחיוב מוטל על כל איש ואיש מישראל להשתדל מלבד מחאתו במקום הימצאו שיש בידו למחות ממש, רק החובה גם כן על כל אחד ואחד מישראל להשתדל ולעשות כל המאמצים להגיע במחאה ובהסבר אל כל איש ישראל הקיים בעולם על ידי הכתיבה דכתיבה כדיבור דמי, וכל זמן שלא נמחה בדרך זו הרי אנו חוזרים לכלל ערבות ונתפסים בעוונם חס ושלום כאילו אנו עברנו על כל אותן העוונות של כלל ישראל מכח וכשלו איש בעון אחיו.

(המשך בגליון הבא אי"ה)

מפעל עולמי להצלת הדת